

1. Uvažujme abecedu Σ , t.ž., symbol $R \notin \Sigma$, a následující kódování deterministického konečného automatu do Turingova stroje: pro $A = (Q, \Sigma, \delta, q_0, F)$ sestrojíme TS $M_{sim}(A) = (Q \cup \{q_0^M, q_f^M\}, \Sigma, \Sigma \cup \{\Delta\}, \delta_M, q_0^M, q_f^M)$, kde $Q \cap \{q_0^M, q_f^M\} = \emptyset$ a δ_M je definována následovně:

- $\delta_M(q_0^M, \Delta) = (q_0, R)$
- $\forall f \in F : \delta_M(f, \Delta) = (q_f^M, R)$
- $\delta_M(q, a) = (p, R) \Leftrightarrow \delta(q, a) = p$

Množina kódů turingových strojů vzniklých transformací DKA $KA = \{\langle M \rangle \mid M = M_{sim}(A) \text{ pro nějaký DKA } A\}$ je rozhodnutelná, protože lze jednoduše ověřit tvar přechodové funkce.

Rozhodněte a dokažte, zda následující jazyky jsou (resp. nejsou) rekurzivní (resp. rekurzivně vyčíslitelné):

- $L_1 = \{\langle M \rangle \# \langle w \rangle \mid w \notin L(M) \wedge \langle M \rangle \in KA\}$
- $L_2 = \{\langle M \rangle \# \langle w \rangle \mid w \notin L(M) \wedge \langle M \rangle \notin KA\}$

20 bodů

$$a) L_1 = \{\langle M \rangle \# \langle w \rangle \mid w \notin L(M) \wedge \langle M \rangle \in KA\}$$

- L_1 je rozhodnutelný problém, tedy $L_1 \in \mathcal{L}_{REC}$

- Pokud $L_1 \in \mathcal{L}_{REC}$, poté existuje TS T takový, že $L(T) = L_1$

obecný popis konstrukce TS T :

1, TS T zkontroluje, že má na svém vstupu řetězec $\langle M \rangle \# \langle w \rangle$ v korektním tvaru. Pokud ne, zamítá TS T svůj vstup.

2, TS T ověří, že $\langle M \rangle$ je validní kód TS, který vznikl transformací z DKA (ověření tvaru přechodové funkce).
Pokud se nejedná o validní kód, TS T zamítne svůj vstup.

3, TS T spustí simulaci stroje M nad řetězcem w .
Simulace nad řetězcem vždy zastaví.

4, Pokud TS M odmítne vstup w , akceptuje TS T svůj vstup.

5, Pokud TS M akceptuje vstup w , odmítne TS T svůj vstup.

$$L_1 \in \mathcal{L}_{REC}$$

$$b) L_2 = \{ \langle M \rangle \# \langle w \rangle \mid w \notin L(M) \wedge \langle M \rangle \notin KA \}$$

- L_2 je nerozhodnutelný problém, tedy $L_2 \notin \mathcal{L}_{RE}$

- jako důkaz použijeme redukci $co-HP \leq L_2$

- funkce $G(\langle M \rangle \# \langle w \rangle) \rightarrow (\langle M' \rangle \# \langle w' \rangle)$:

1, Pokud $\langle M \rangle \# \langle w \rangle$ není korektní kód, pak M' je kód TS, který v 1 kroce okamžitě přijme svůj vstup ($L(M') = \Sigma^*$), a $\langle w' \rangle$ je libovolné slovo nad Σ^*

2, Vrať $\langle M' \rangle \# \langle w' \rangle$, kde $\langle w' \rangle$ je kód libovolného slova (např. ϵ) a $\langle M' \rangle$ je kód TS M' :

kód TS M' pro vstup w''

1, Simuluj M na w 2, akceptuj w''
--

Ověření:

1) $\langle M \rangle \# \langle w \rangle \in co-HP \Rightarrow M$ nad w cykluje $\Rightarrow M'$ cykluje nad libovolným w''
 $\Rightarrow L(M') = \Sigma^* \wedge \langle M' \rangle \notin KA$ (jelikož v sobě simuluje M nad w , což DKA nedokáže) $\Rightarrow \langle M' \rangle \# \langle w' \rangle \in L_2$

2) $\langle M \rangle \# \langle w \rangle \notin co-HP \Rightarrow M$ nad w zastaví $\Rightarrow M'$ akceptuje libovolné w''
 $\Rightarrow L(M') = \Sigma^* \Rightarrow \langle M' \rangle \# \langle w' \rangle \notin L_2$

$$co-HP \leq L_2 \wedge co-HP \notin \mathcal{L}_{RE} \Rightarrow L_2 \notin \mathcal{L}_{RE}$$

2. Jan a Eliška si vymysleli novou hru. Mají barevné křídý o b ($b \geq 2$) barvách. Na chodník si nakreslili křídou kolečka a některá z nich propojili čarami. Teď by rádi do každého kolečka namalovali x ($x \geq 2$) barevných značek (barvy značek v jednom kolečku se mohou opakovat) tak, aby kolečka propojená čarou nebyla označena stejně. Pořadí značek v kolečku nehraje roli. Otázka zní, jestli je takového označení možné. Formálně definujeme hru Jana a Elišky jako n -tici $H = (K, C, b, x)$, kde

- K je konečná množina koleček,
- $C \subseteq \{\{a, b\} \mid a, b \in K\}$ je množina čar,
- $b \geq 2$ je počet barev,
- $x \geq 2$ požadovaný počet značek.

Hra H má řešení, pokud existuje zobrazení $O : K \times \langle 1, b \rangle \rightarrow \mathbb{N}$ takové, že

- $\forall a \in K : \sum_{i=1}^b O(a, i) = x$ (počet značek v jednom kolečku je roven x)
- $\forall \{a, b\} \in C \exists i : O(a, i) \neq O(b, i)$ (označení dvojice míst spojených čarou se liší)

Dokažte, že problém existence řešení pro hru H je NP-úplný.

(Pozn: Pomůže Vám NP-úplnost některého z problémů uvedených zde:

https://en.wikipedia.org/wiki/NP-completeness#NP-complete_problems
v odstavci „NP-complete problems“.)

15 bodů

1) Nejprve je vhodné ověřit, jestli zadaný problém náleží NP.

NTS nejdříve ověří, že každé kolečko obsahuje přesně x značek a značky ze všech koleček jsou namalovány maximálně b barvami. Poté NTS uhádne správné označení a ověří, zda je splnitelné. Proto zadaný herní problém náleží NP.

2) Redukce NP-úplného problému na H

- Jako NP-úplný problém v tomto případě zvolíme SUDOKU
- klasické sudoku má herní mřížku 9×9

$$\text{Sudoku} \stackrel{?}{\leq_p} H$$

Pokud dokážeme tuto redukci, dokážeme i, že Hra je NP-úplný problém.

Postup redukce pro Sudoku 9×9

- definujeme instanci $H = (K, C, b, x)$, kde

K : Každé kolečko odpovídá 1 políčku v Sudoku

b : Počet barev pevně nastavíme na hodnotu 2

x : Zvolíme rovno hodnotu 8 pro Sudoku 9×9

C : Čáru vytvoříme mezi kolečky, pokud jsou:

- ve stejném řádku
 - ve stejném sloupci
 - ve stejném bloku
- } Pravidla sudoku

- každé kolečko musí obsahovat jednu z dvojic

$\{(0, 8); (1, 7); (2, 6); \dots; (7, 1); (8, 0)\}$, aby byl součet

čísel ve dvojici roven 8. Pokud tedy například

číslo v sudoku je 1, přiřadíme mu dvojici $(0, 8)$. Pro

číslo 2 je to dále $(1, 7)$, a tak. až po 9 odpovídá $(8, 0)$

(na pořadí čísel ve dvojici záleží, tj. $(x, y) \neq (y, x)$, kde x a y značí počet značek jedné z barev podle b)

Korektnost redukce:

- pokud existuje řešení sudoku, přiřadíme všem vhodně dvojici čísel tak, aby:

→ součet každé dvojice odpovídal číslu 8

→ spojená kolečka čárami měla různou dvojici značek, protože každá dvojice odpovídá číslům 1 až 9 v sudoku

$$Hra \in NP \wedge \text{Sudoku} \leq_p Hra \Rightarrow Hra \in NP\text{-complete}$$

3. Uvažujeme funkci `get_next`, která má na vstupu řetězec nad abecedou $\Sigma = \{A, \dots, Z\}$ a jeho délku l . Funkce vrací následující řetězec vzhledem k lexikografickému uspořádání. Funkce `next_char` vrací následující znak latinské abecedy. Analyzujte a zdůvodněte amortizovanou časovou složitost libovolné posloupnosti n operací `str := get_next(str, l)`. Na začátku je zafixována konstanta $l > 0$ a počáteční hodnota `str = Al` (řetězec obsahující l symbolů `A`).

Předpokládejme uniformní cenové kritérium, kde každý řádek má cenu 1 (vyjímkou je řádek 7 s cenou 0).

```

1 Function get_next(char [] str, int l)
2   fin := false;
3   while ¬(fin) ∧ l > 0 do
4     l := l - 1;
5     if str[l] = Z then
6       str[l] := A;
7     else
8       next_char(str[l]);
9     fin := true;
10  return str;

```

15 bodů

- Abeceda Σ má 26 znaků ($|Z|=26$)

- 26. krok způsobí přepis opět na A, proto je potřeba během každé operace našetrřit na tento přepis

- přepis nastane i pro 26^2 krok, 26^3 krok ..., 26^l krok a i na toto je potřeba našetrřit

Případ *	Cena	kredity
iter = 1	$2 + 5 + 1 = 8$	$8 + \frac{4}{26} + \frac{4}{26^2} + \dots + \frac{4}{26^l} = 8 + \frac{4}{25} = \frac{204}{25}$
iter = 2	$2 + 4 + 5 + 1 = 12$	$8 + \frac{4}{25} = \frac{204}{25}$
\vdots	\vdots	\vdots
iter = l	$2 + (l-1) \cdot 4 + 4 + 1$	$7 + \frac{4}{25} = \frac{179}{25}$

* kolik iterací cyklu se provede při zvolání funkce `get_next`.

- speciální případ nastává, pokud $l=1$. Poté probíhá vždy 1 iterace s cenou 8 nebo 7 podle aktuálního znaku.

Složitost posloupnosti n operací je poté

$$n \cdot \max\left(\frac{204}{25}, \frac{179}{25}\right) = n \cdot \frac{204}{25} \in O(n)$$

4. Uvažujme funkci `find_suffix`, která má na vstupu pole čísel `array` o velikosti `size` (chybné vstupy neuvažujte) a která se snaží nalézt v rámci pole suffix takový, že součet čísel v tomto suffixu je roven hodnotě `final`.

- a) Analyzujte časovou složitost funkce `find_suffix` v nejlepším případě
- b) Analyzujte časovou složitost funkce `find_suffix` v nejhorším případě.
- c) Navrhněte funkci `find_opt`, která bude dávat stejný výsledek jako funkce `find_suffix`, ale bude mít lepší asymptotickou složitost v nejhorším případě.
- d) Analyzujte časovou složitost funkce `find_opt` v nejhorším případě.

Předpokládejme uniformní cenové kritérium, kde každý řádek má cenu 1.

```
1 Function find_suffix(int *array, int size, int final)
2   int i, j;
3   i := 0;
4   while i < size do
5     j := i;
6     int tmp := 0;
7     while j < size do
8       tmp := tmp + array[j];
9       j := j + 1;
10    if tmp == final then
11      return ANO
12    i := i + 1;
13  return NE
```

// Zavedeme $n = \text{size}$

15 bodů

a) // Suma hodnot celého pole je rovna hodnotě `final`
($\sum_{i=0}^{\text{size}} \text{array}[i] = \text{final}$), poté se provede 1 iterace vnějšího cyklu a dále „dobežne“ celý vnitřní cyklus.
Složitost vnitřního cyklu je $O(3n+1) \leq O(n)$
Celková složitost je $O(2+1+1 \cdot (2+3n+1+2)) \leq O(n)$

b) // Hledaný suffix neexistuje, pokud se provede „size“ iterací vnějšího cyklu a pro každou iteraci dále proběhne vnitřní cyklus.
Pro každou iteraci vnějšího cyklu se provede $2 + (\text{size} - i) \cdot 3 + 1 + 2$ kroků, proto lze celkovou složitost vyjádřit jako

$$O(2 + n \cdot 5 + 3 \cdot [n + (n-1) + (n-2) + \dots + (n-n+1)] + 1) \leq O(n^2)$$

c)

Function find_opt(int * array, int size, int final)

int i := size - 1;

int tmp = 0;

while i >= 0 **do**

tmp := tmp + array[i];

if tmp = final **then**· **return** ANO;

i := i - 1;

return NE;

d) v nejhorším případě je složitost funkce

$$O(2 + n \cdot 3 + 1 + 1) \leq O(n)$$

5. Mějme teorii T se signaturou $\{\{Kral/0, Dama/0, Vez/0, Kun/0, Pesec/0\}, \{ohrozuje/2, =/2\}\}$ (= je standardní rovnost) se speciálními axiomy

$$\forall x(x = Kral \vee x = Dama \vee x = Vez \vee x = Kun \vee x = Pesec)$$

$$\forall x \neg ohrozuje(x, Kral)$$

$$\forall x, y(ohrozuje(x, y) \wedge ohrozuje(y, x) \Rightarrow x \neq Kun)$$

$$\forall x(ohrozuje(Pesec, x) \Rightarrow ohrozuje(x, Pesec) \vee x = Kun)$$

i) Rozhodněte a stručně zdůvodněte, zda T je: a) bezesporná, b) úplná a c) rozhodnutelná (tj. množina důsledků T je rozhodnutelná).

15 bodů

a) Teorie T je bezesporná právě tehdy, když má model.
- pokud se nám tedy podaří nalézt model teorie T , dokážeme, že je teorie bezesporná

$$D_{M_a} = \{Kral, Dama, Vez, Kun, Pesec\}$$

$$M_a(ohrozuje) = \{(Vez, Dama), (Dama, Vez), (Pesec, Dama)\}$$

- model M_a je validní model teorie T , proto teorie

T je bezesporná

b) Pokud má teorie T jediný model, poté je úplná

- pokud tedy nalezneme 2. model, dokážeme, že teorie T není úplná

$$D_{M_b} = \{Kral, Dama, Vez, Kun, Pesec\}$$

$$M_b(ohrozuje) = \{(Pesec, Kun), (Kun, Dama)\}$$

- model M_b je opět validní model, proto můžeme říct, že teorie má více modelů, a tedy

T není úplná

c) Aby byla teorie rozhodnutelná, musí být efektivní, bezesporná a úplná. Jelikož teorie T není úplná, nemůže být ani rozhodnutelná.

Pokud je teorie T efektivní, může být alespoň částečně rozhodnutelná.

- Teorie obsahuje konečný počet axiomů
- Teorie obsahuje konečný počet pravidel

Vzhledem k omezenému počtu axiomů a pravidel domény můžeme efektivně ověřit korektnost modelu, a tedy

T je částečně rozhodnutelná